

Над малесеньким селищем десь посеред пагорбів тягнулися легенькі та пухкі, наче вата, хмаринки, але зашкодити сонячному промінню вони не могли. І саме тому цього чудового ранку у вузеньких провулках товклося стільки народу. От і Тільда Яблучне Зернятко спустилася вниз, у село, провулком Трояндових Огородж, щоб навідатися до своєї подружки Моллі. А Моллі мала неабиякі новини!

— Тільдо, ти ж знаєш, що наш панотець щороку влаштовує велике свято в саду? — спитала вона.

— Звісно ж, мила моя, — мрійливо відповіла їй Тільда. — Я вже чекаю з нетерпінням!

— Нема чого там чекати, — запевнила її Моллі. — Бо свята в саду не буде.

Тільда з переляку навіть рота відкрила, а Моллі вела собі далі й розповіла подружці про те, що економку панотця викликали до хворої тітки. Отже, оскільки панотець не дуже вміє готуватися до свята самотужки, доведеться його скасувати. Звісно, якщо...

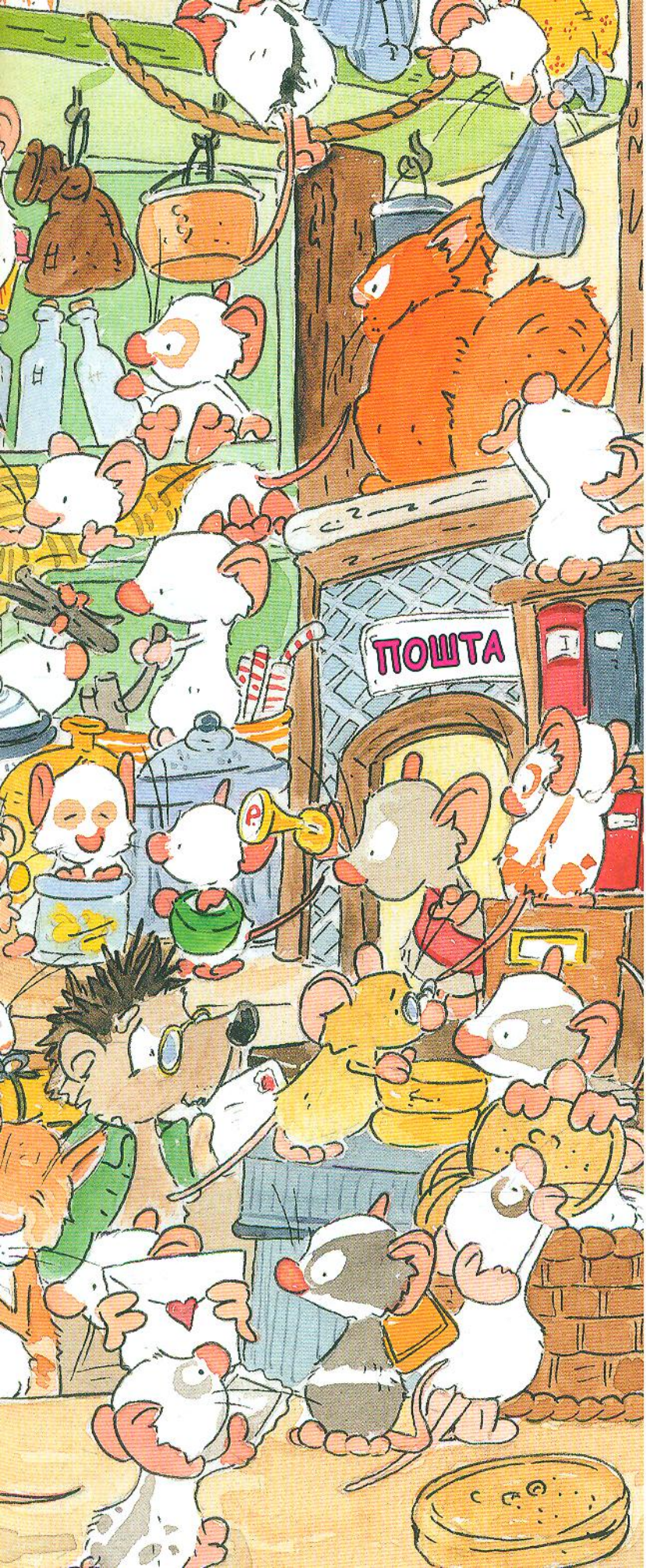
— Ми підготуємо свято! — рішуче скрикнула Тільда Яблучне Зернятко. А Моллі зітхнула:

— Ох, приблизно так я собі все це й уявляла.

Тільдин приятель на ім'я Віллі знайшов талер*. А чи ти його бачиш? І, до речі, де Тільда?

* Талер — назва срібної монети, яка перебувала у грошовому обігу багатьох європейських країн у XVI—XIX ст.

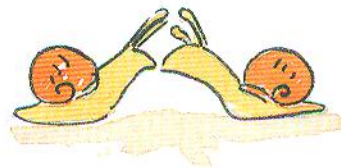

Тільда миттю все спланувала, адже садове свято мусило відбутися вже цього тижня.

— Моллі, мила, ти можеш розпочати зі списку телефонів,— запропонувала вона. Бо ж мишенятам знадобиться неабияка допомога, щоб підготувати свято для такої кількості відомих гостей. Про те, щоб влаштувати все лише за допомогою Руперта та друзів із провулку Трояндових Огородж, годі було й думати.

Отже, поки Моллі телефонувала з поштамту родичам та знайомим, Тільда склала власний список. Хай там як, а їй знадобиться така кількість інгредієнтів для випічки і всього іншого, що самих лише запасів Тільди на це не вистачить. Крім того, їм знадобляться серветки, лампіони і, от лишенько, купа всього іншого.

— Ах ти ж, боженьку милий,— увесь час повторювала Тільда, просуваючись поміж товарів у магазині. На лихо, в маленькій селищній крамниці саме сьогодні була така прірва покупців, як зазвичай буває лише перед Різдом.

**Скільки равликів ти зможеш знайти на малюнку?
І де Тільда?**

Родичів та знайомих Тільди і Моллі довго просити не довелося. Всі вони один за одним поспішали у провулок Трояндових Огорож. І от уже перед будиночком Тільди біля підніжжя церкви все майоріло від білосніжних мишенят. Більшість із них не бачилися досить давно, тому радісно кинулися на шию один одному.

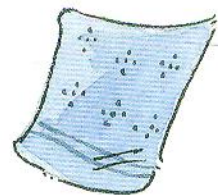
— Як добре, що ви всі прийшли, — вигукнула Тільда, намагаючись перекричати загальний гул.

— А як же інакше? — відповіла тітонька Мінночка. Та й двоюрідний прадід Берті кивнув.

— А про що мова, Тільдонько, сонечку? — спитав він.

— Та я ж казала тобі, — вкотре пояснила братові двоюрідна прабабуся Емілі. — Тільда потребує нашої допомоги.

— Саме так, — відказала Тільда та розповіла їм про свято в саду.

Тільда отримала тканину для нових носовичків. Цікаво, хто ж її приніс? А чи знайдеш ти Тільду?